

Παρακλητικός Κανών εις την Πανοικτίρμονα και Πολυεύσπλαχνο Αγίαν Τριάδα

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τον ΡΜΒ' (142) Ψαλμόν.
Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν
σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ' ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί
ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς
χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε
τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι
τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου,
ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα
τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.
δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό
ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ,
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου
ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος δ΄. Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ

Οὐκ ἀμαρτήμασι πολλοῖς βαρυνθέντες, καὶ τὰς καρδιάς καὶ ψυχὰς μολυνθέντες,
ἐν συντριβῇ καρδίας σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἄναρχε, ἀόρατε, ἐπουράνιε
Πάτερ, σύμμορφε, συνάναρχε, συναίδιε Λόγε, καὶ θεῖον Πνεῦμα, λύτρωσαι ἡμᾶς,
ἐκ πάσης νόσου ψυχῆς τε καὶ σώματος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοὺς εἰς τό ὄνομα τὸ Σὸν βαπτισθέντας, Τριάς Ἁγία καὶ τανῶν εὐρεθέντας, εἰς
Ἀντίχριστου χρόνους καὶ ἡμέρας πονηράς, στήριξον, ἐδραίωσον ἐν τῇ Σῇ
Ἐκκλησίᾳ, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ ἐν ᾧ ἡ ἀνάγκη, τὴν Σὴν ἐξ ὕψους δός
ἡμῖν ἰσχύν, καὶ τῶν ἀνόμων βουλὰς διασκέδασον.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ο τῆς Τριάδος ἀγιώτατος οἶκος, ἡ τῆς Θεότητος σκηνὴ παναγία, ἐν ἣ Πατὴρ
ἠυδόκησεν, ὁ πάντων Θεός, Πνεῦμα δὲ τό Ἅγιον ἐπεσκίασεν ὄντως, καὶ Υἱός
ἐσκήνωσε, προελθὼν ἀπορρήτως, Σὺ Θεοτόκε πάντων ἡ ἐλπίς • τοὺς Σε
ὑμνοῦντας κινδύνων διάσωζε.

Ὁ Ν΄ (50) Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρισμῶν Σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶν διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ
τό πονηρόν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε. Ἴδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια

τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι. Ἐναντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τό πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τό Πνεῦμα Σου τό Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν. Ῥῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσα μου τήν δικαιοσύνην Σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν Σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τήν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τό θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν, ου ἡ ἀκροστιχίς:

«Ἄδεται τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι ὕμνος».

(Ἐκτος τῆς ἀκροστιχίδος αἱ δύο ὠδαί στ' καὶ η').

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄρματηλάτην Φαραῶ εβύθισε.

Ἁγία Τριάς ὁ Θεός ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀρχὴ τῶν ὄλων ὁρατῶν ἀπάντων τε, καὶ ἀοράτων Θεός, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, Πνεῦμα τό Πανάγιο Μονάς ἡ τρισυπόστατος, συγκατάβηθι, δέξε τὴν ἱκεσίαν τῶν δούλων Σου, ἦν χαρμονικῶς Σοί προσάγομεν.

Διὰ παντός οἱ νοεροὶ διάκοσμοι, οἱ τῶν Ἀγγέλων. χοροί, Σοί Τριάς Ἁγία, νοεροῖς τοῖς χεῖλεσι, ὕμνον ἀναπέμπουσι, μεθ' ὧν δέξαι καὶ ταύτην τὴν ἱκεσίαν ὧς εὐσπλαγχνος, καὶ ταὸν ἰλασμόν ἢ δώρησαι.

Ἐν τῇ Τριάδι ἡ Μονάς γνωρίζεται, ἐν τῇ Μονῇ Τριάς, μεριστὴ προσῶποις, ἐνικὴ Θεότητι, ἀπρόσιτος, ἀνέκφραστος, προσιτὴ δι' ἀγάπην, μία τῆς χρηστότητος, πᾶσι χεομένη τοῖς κτίσμασι.

Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνων ὀρισθὲν μυστήριον, τό ἀκατάληπτον, τό Θεόν ἀνθρώποις συναναστραφήσεσθαι, ἱροτοῖς ὁμοιωθήσεσθαι, συλλαβοῦσα Παρθένε, τούτον

Θεάνθρωπον ἔτεκες, ὄν ὑπέρ ἡμῶν καθικέτευε.

Ῥδὴ γ'. Ὁ στερεῶσας κατ'ἀρχάς

Ἀκαταλήπτως ὁ Υἱός, πρό τοῦ τὸν κόσμον παρεῖναι, ἀχωρίστως τῷ Πατρὶ συνυπῆρχε, καὶ τὸ Πνεῦμα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ ἀχώριστον, τρία ἐν τοῖς προσώποις, ἀλλ' ἠνωμένα Θεότητι.

Ἰερωτάταις ἐν ὡδαῖς, Σὲ τὴν ἀόρατον Φύσιν, εὐλαβῶς ὑμνολογοῦντες βοῶμεν Παντουργέ, Παντοποιέ, τὴν κτίσιν κατοικτείρισον, καὶ τοῖς λατρεύουσί Σοι, νοῦν καὶ καρδίαν χαρίτωσον.

Τῶν Προφητῶν Σου ὁ χορός, τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ ἀπάντων τῶν Ἀγίων αἱ τάξεις, ὑπερούσιε Τριάς, ἀπαύστως Σε δοξάζουσι, καὶ τοῖς ἐν γῆ αἰτοῦνται, τοὺς οἰκτιρμούς Σου φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἡ Παναγία Παρθένος τὸν ἀχώρητον ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἐν γαστρὶ παρθενικῶς, συνέλαβε καὶ ἔτεκε, καὶ Θεοτόκε• μόνη, γνωρίζεται καὶ δοξάζεται.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων ἡμᾶς ὦ Τριάς Ἁγία, τὸν ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει Σοὶ λατρεύοντα, καὶ εὐσεβῶς αἰεὶ Σε προσκυνοῦντα.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τό ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας.

Εὐσπλαγχνίας τό πέλαγος ἡμῖν ὑφαπλώσας, ὑπέδεξαι ἡμᾶς Ἐλεήμον. Βλέψον εἰς λαόν τὸν Σὲ δοξάζοντα, δέξαι τάς ὡδάς τῶν αἰτουμένων Σὲ Τριάς Μονάς ἄναρχε• εἰς Σὲ γάρ ἐλπίζομεν τὸν τῶν ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν.

Ῥδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Αδυνατεῖ, δόξαν καὶ αἶνον ἐπάξιον, σοὶ προσάγειν, πᾶσα ἡ ἀσώματος, καὶ ὑλικῆ φύσις ὡς ἐκ Σοῦ, ὑπαρξιν λαβοῦσα, δυναμουμένη καὶ στήκουσα, Τριάς Ὑπεραγία• πλὴν τὴν δέησιν ταύτην, ἰκετεύομεν Εὐσπλαγχνε, πρόσδεξαι.

Γῆν ἐν ἀρχῇ, καὶ οὐρανόν ἐστερέωσας, ἐν ἰσχύϊ τῇ παντοδυνάμῳ σου, ὁ ὄν Πατήρ σὺν τῷ παντουργῷ, Λόγῳ καὶ τῷ Θείῳ, ὁμοδυνάμῳ τε Πνεύματι, τὴν

θάλασσαν καὶ πάντα, τὰ ἐν τούτοις • διό σου, τοὺς πολλοὺς οἰκτιρμούς πᾶσι δώρησαι.

Ἴνα τῆς Σῆς, δόξης καὶ θείας λαμπρότητος, καὶ ἕτερα γένηται συμμετοχος, φύσις κτιστή, πάνσοφε Θεέ, ἄνθρωπον ἐκ δύο, ψυχῆς καὶ σώματος ἔπλασας, ὡς ὄντως μέγα κόσμον, ἐν σμικρῷ καὶ βοῶντα • τῆ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Οὐκ ἦν ποτέ, ὅτε οὐκ ἦν, ἀνακράζομεν, ὁ Υἱός καὶ Λόγος • ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν, ἅμα Πατήρ ἅμα καὶ Υἱός, ἅμα καὶ τό Πνεῦμα, συναϊδίως ἐκλάμπουσα, Ἐνὰς ἢ τρισσομένη, καὶ Τριάς ἐνουμένη. Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ἄλλην σκηνήν, καθαρωτάτην γινώσκομεν, τὴν ἁγίαν Πάναγνε γαστέρα σου, φιλοξενήσασαν ἀληθῶς, τῆς σεπτῆς Τριάδος, τὸν ἕνα καὶ σωματώσασαν, ἀγνῶν σου ἐξ αἱμάτων Αὐτόν οὖν ἐκδυσῶπει, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν των ὑμνούντων σε.

Ῥδὴ ε΄. Ἴνα τὶ με ἀπῶσω.

Τὸν ἀόρατον φύσει, ὃν οὐδεὶς ἀνθρώπων ἐώρηκε πώποτε, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, τον Χριστόν Ἰησοῦ ἐωράκαμεν, καὶ φωνὴν Πατρόθεν, ἠκούσαμεν καὶ θεῖον Πνεῦμα, τῷ Χριστῷ ἐπελθόν ὡσεὶ πέλεια.

Ρητορεύουσαι γλῶσσαι, αἱ τῶν ἀλιέων ἀθρόον δείχθησαν, τοῦ πυρός ἐν εἴδει, ἐπελθόντος αἰετὸς τοῦ θεοῦ Πνεύματος, δι' Υἱοῦ πεμφθέντος, ἐκ τοῦ Πατρός, διό βοῶμεν Ἀγαθέ τὰς ψυχὰς ἡμῶν φώτισον.

Ἰλασμόν ἡμῖν πᾶσι, τοῖς ἐν ὀρθοδόξῳ σὲ πίστει δοξάζουσι, καὶ λατρεύουσί σοι, Παναγία Τριάς Ὑπεράγαθε καὶ ψυχῆς ὑγείαν, δίδου καὶ σώματος τῆ ρῶσιν, καὶ πταισμάτων πολλῶν τὴν συγχώρησιν.

Ἄνεικάστῳ ἰσχυῖ, ἅπαντα τὸν κόσμον ἐποίησον Κύριε, καὶ μυρίους ἄλλους, δυνατόν σοι εἴθελεν τοῦ ποιήσασθαι πάντα δυνατὰ σοι, παντοποθεν Τριάς Ἁγία, πάντας οὖν ὡς οἰκτίρμων ἐλέησον.

Θεοτοκίον

Ακαταληπτὸν ὄντως ἢ τοῦ Λόγου ὑπόστασις πῦρ τὸ ἀπρόσιτον, ἐχωρήθη ὅλη, ἐν γαστρὶ ἀναλλοίωτος μείνασα, φύσει ἐνωθεῖσα, τῆ ἀνθρωπίνῃ παραδόξως, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτῆς ἐθεώθημεν.

Ῥδὴ στ΄. Τὴν δέησιν εκχεῶ.

Προάναρχε, Ἀγαθέ, Ἀόρατε, Ὑπερούσιε Θεέ Παντοκράτορ, Πατήρ ὁ Νοῦς, ἢ

πηγή καὶ αἰτία, τῶν ἐκφυέντων σου Λόγου καὶ Πνεύματος, σπλαγχνίσθητι καὶ δὸς ἡμῖν, τα πολλὰ καὶ ἀρχαῖα ἐλέη σου.

Θεάνθρωπε, ἐλεῆμον, εὐσπλαγχνε, Πανοικτίρμον τοῦ Πατρός Υἱέ καὶ Λόγε, τοῦ διὰ Σοῦ, ὄρατόν πάντα κόσμον, καὶ τὸν ἀόρατον Πνεύματι πῆξαντος. Ἄλλ' ὦ Παντάναξ Ἰησοῦ! Σῶσον δὴ ὁ Σωτήρ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Παράκλητε, Ἀγαθέ, Πανάγιε, ὁμοούσιε Πατρί καὶ τῷ Λόγω εἰρηνικόν, καὶ οὐράνιον Πνεῦμα, πηγὴ σοφίας, τὸ φῶς, ἡ Ζωὴ ἡμῶν, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ παντός μολυσμοῦ ἀποκάθαρσον.

Θεοτοκίον.

Παντάνασσα, Παναγία Δέσποινα, Παναμώμητε Ἄγνη Θεομήτορ, τὸ ἐκλεκτόν, πρὸ αἰῶνων ἀπάντων, τοῦ Θεοῦ Λόγου ἀγνόν οἰκητήριον, καὶ Τὸν του Μήτηρ ἀληθῆς, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων ἡμᾶς, ὦ Τριάς Ἁγία, τοῦς ἐν ὀρθοδόξῳ πίστει σοὶ λατρεύοντας, καὶ εὐσεβῶς αἰεὶ σε προσκυνοῦντας.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἐχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις, τό Κύριε ἐλέησον, εἶτα τό Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκκλησία τῶν Χριστιανῶν ἡ Ὁρθόδοξος, ἀνυμνεῖ σε Παναγία Τριάς ὁ Θεός ἡμῶν μή παρίδης ἀμαρτωλούς οἰκέτας σου ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι πάσιν ἡμῖν, τὴν σὴν βοήθειαν ταχύ, τοῖς πιστῶς σοὶ κραυγάζουσι ρῦσαι πάσης μανίας, καὶ κακίας τῶν ἀντιχρίστων, καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν πρὸς Σέ, διατήρησον ἀκλόνητον.

Προκείμενον

Τῷ Λόγω Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερέωθησαν, καὶ τῷ Πνεύματι τοῦ στόματος Αὐτοῦ, πάσα ἡ δύναμις αὐτῶν. (Δίς).

Στίχ. Οἱ ουρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δε χειρῶν Αὐτοῦ, ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ευαγγέλιον, Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δε ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων. ἐδόθη μοι πάσα

ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοῦς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοῦς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας, ἕως τῆς συντέλειας τοῦ αἰῶνος • ἀμήν.

Δόξα.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στ.: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τὴν Παναγίαν Τριάδα, καὶ καθικετεύσωμεν, οἱ ταῖς παραβάσεσι βαρυνόμενοι, ὦ Θεέ εὐσπλαγχνε! μόνε ἀνεξίκακε, τᾶς ψυχὰς ἡμῶν οἰκτείρησον, ὡς ἀναμάρτητος, πταίσματά τε πάντα συγχώρησον, Σὺ γὰρ εἰ Ποιμὴν ἡμῶν πρόβατα ἡμεῖς ὀρειάλωτα, μὴ παραχώρησης, πεσεῖ ἡμᾶς εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλ' ὡς φιλόανθρωπος δός ἡμῖν, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Σώσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου... Τό, Κύριε ἐλέησον ιβ'

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνω.

Δύο πηγὰς δυσσεβοφρόνως, τῆς Θεότητος δόξάζουσι Λατῖνοι, ἀλλ' ἡμεῖς εὐσεβῶς, μίαν πηγὴν καὶ ρίζαν, τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος, τὸν Πατέρα προσκυνοῦμεν.

Ἴσοι Θεότητι καὶ δόξῃ, τῷ Πατρὶ εἰσὶν ὁ Λόγος καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν ἀπρόσιτον φῶς, καὶ ἄβυσσος ἐλέους. ὦ, Κύριε ἐλέησον! Τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

Ὑμνον καὶ δέησιν προσδέχου, Τριάς Ἄναρχε κατὰ τὴν Δοξολογίαν, ἣν ἐν πόθῳ πολλῶ προσέφερον καὶ δίδου, ρανίδα τῆς Σῆς χάριτος, καὶ πταισμάτων μου τὴν λύσιν.

Θεοτοκίον

Μέγα καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις, ἐν τῇ Κώμῃ Βηθλεέμ τὸν ξένον τόκον, Θεὸς τὸ τεχθέν, ἡ Μήτηρ δὲ Παρθένος, Ἦν ἀνυμνοῦντες λέγομεν χαῖρε Κεχαριτωμένη.

Ἦδὴ ἠ'. Τὸν ἐν ὄρει ἅγιω.

Παλαιὸν ἡμερῶν καὶ ἐπὶ θρόνου, Δανιήλ θεωρεῖ, καὶ τὸν Υἱὸν ἀνθρώπου, τὸ θεῖον Πνεῦμα ὡς αὐτόν ἐνίσχυσε. Δέσποτα παράσχου, δύναμιν σοῖς δούλοις, ὑμνεῖν σε εἰς αἰῶνας.

Πᾶσαν γαῖαν χαρίτων τῆς Τριάδος, πληρουμένην ὁρᾷ ὁ ζηλωτῆς Ἡλίας, τρεῖς εἰς αὐτὴν τελῶν ἐκχύσεις ὕδατος • θείου ζήλου πλησον, Κύριε τοὺς πίστει, ἀεὶ σὲ εὐλογοῦντας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τον Κύριον.

Ἡσαίας ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ, τὸν Θεόν Σαβαῶθ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐώρα, καὶ ἐν πολλῷ τῷ δέει Ἐξαπτέρυγα, ἅγιος βοῶντα, "Ἅγιος Ἅγιος, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Και νῦν.

Μωϋσῆς ἐν τῇ βάρῃ κατενόει, τοῦ σοῦ τόκου Ἄγνη, μυστήριον τό μέγα • ὅλον ἐν σοὶ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος, ὤκησεν ἀφλέκτως • ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ θ'. Εξέστη ἐπὶ τοῦτω.

Νυμφίε ὠραιότατε Ἰησοῦ, τὴν πτωχὴν μου καρδίαν ἀγάπησον, καὶ σεαυτῷ, οἶκον κατασκεύασον φωτεινόν, σὺν τῷ Πατρὶ σου ἔλθετε, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι καὶ μονήν, ποιήσατε ἁγίαν, Ἀγγέλου θυμηδίαν, καὶ πᾶσι δαίμοσιν ἀπρόσιτον.

Οὐκ οἶδαμεν ἐκτός σου ἄλλον Θεόν, τὰς δὲ χεῖραν ἡμῶν πρὸς ἀλλότριον, Θεόν ποτέ, οὐ διεπετάσαμεν δουλικῶς, ἀλλ' εἰ καὶ ἁμαρτάνομεν, πρὸς Σὲ ἐπιστρέφομεν εὐλαβῶς • οἰκτείρησον καὶ σῶσον Τριάς Ὑπεραγία, τοὺς σοῦς οἰκέτας ὡς φιλόανθρωπος.

Συνάχθητε χορεῖαι τῶν Μοναχῶν, ἱερεῖς καὶ Λευῖται ἀθροίσθητε, μετὰ πιστῶν, καὶ ἱεροψάλται μελωδικῶς, ὑμνοῦντες προσκυνήσωμεν, τον Δημιουργόν ἡμῶν καὶ Θεόν, Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα, αἰτοῦντες ἡμῖν δοῦναι, καὶ Βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Ὡ χάριτος μεγάλης καὶ δωρεᾶς, ἧς ἀνθρώπων τό γένος ἠξίωται, ἐν τῷ Χριστῷ! Σῶμα γὰρ τὸ γήινον θεωθέν, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωται, καὶ θρόνῳ συγκάθηται Πατρικῷ. Ὡ δόξης ἀνεκφράστου, καὶ θείας χαρμοσύνης! ἧς ὁ Θεός ἡμᾶς ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἢ τὸν Θεοῦ, Θεὸν Λόγον ἀφράστως κυήσασα, σοῖς ὑμνηταῖς, Ἄφεισιν πταισμάτων τὸν σὸν Υἱόν, Νέμειν αὐτοῖς ἰκέτευε• ἅπαντα γὰρ δύνασαι ἀληθῶς. Συνέτισον οὖν πάντας• Ἴδού γὰρ μετ' ὀλίγον, Ὁ χρόνος φέρει τὴν Συντέλειαν.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν αἰμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκούσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, Σε μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, τὴν πανυπερένδοξον καὶ ὑπερύμνητον, τὸν φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν.

Πατέρα τὸν ἄναρχον καὶ Θεόν, συνάναρχον Λόγον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθόν, ἀχώριστον μίαν καὶ ἄναρχον οὐσίαν, τρισάριθμον Μονάδα, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἵμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἅσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ Πνεῦμα τὸ Θεῖον, τρισυπόστατον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπὰς, λάμψον μοι Θεέ μου, Τρισυπόστατε Παντουργέ, καὶ οἶκον με δεῖξον, Σῆς ἀπροσίτου δόξης, φαιδρόν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Τρεῖς ταῖς ὑποστάσεσιν ἢ Μονάς, μία τῆ Οὐσίας τῆς Θεότητος ἢ Τριάς, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεότης τρισαγία, Μονάς τρισήλιος.

Πάντων πρὸ αἰῶνων μετὰ Πατρός, ὁ Λόγος ὑπῆρχε, χθές καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, Θεάνθρωπος δ' ἐσχάτως, καὶ ὢν καὶ διαμένων ὡς ἀναλλοίωτος.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα, ἐκ Πατρός διὰ τοῦ Υἱοῦ, φωτίζον καρδίας, τῶν πίστει προσκυνουόντων, Τριάδα Παναγίαν τὴν ἀδιαίρετον.

Ἦλεως γενοῦ μοι Τριάς σεπτῆ, τῷ ἐν ἁμαρτίαις ἀχρειώσαντι τὴν ψυχὴν, καὶ δικαία κρίσει τῷ σώματι νοσοῦντι• ἀλλά μὴ μὲ στερήσης τῆς Βασιλείας Σου

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι Πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καί Υἱῷ, καί ἁγίῳ Πνεύματι,

καί νῦν, καί αἰεὶ, καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν· Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τό θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καί ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καί ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καί μή εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλά ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

καί τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γάρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τήν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ Σοί γάρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καί νῦν ὡς εὐσπλαχνος καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γάρ εἶ Θεός ἡμῶν καί ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καί τό ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν.

Τῆς εὐσπλαχνίας τήν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ Σοῦ τῶν περιστάσεων· Σὺ γάρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τα ἐξῆς

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν πιστοί, πόθω τὴν Ἁγίαν Τριάδα, Πατέρα Ἄναρχον, καὶ

Υιόν συνάναρχον, και Πνεῦμα Ἅγιον, ἐκβοῶντες καὶ λέγοντες • Θεέ πανοικτίρμον, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν δούλων σου, ὅτι Σοὶ λατρεύομεν μόνω, καὶ Σὲ δυσωποῦμεν ἀξιούς, ποιήσον ἡμᾶς τῆς Βασιλείας σου.

Ἐτερον ὅμοιον.

Δέσποτα Χριστέ Παμβασιλεῦ, ἔφθασε καιρός ὃν προεῖπας, ἐπιστηρίζων ἡμᾶς, «γίνεσθε οὖν ἕτοιμοι» ὅτι πολλοὶ πειρασμοί, τοῖς ἐν γῆ ἐπελεύσονται, διὸ σοι βοῶμεν ἡ ἡμερα κέκλικε καὶ πρὸς ἐσπέραν ἐστί, μεῖνον μεθ' ἡμῶν Εὐεργέτα, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι Θεῷ, πάντων δυσχερῶν ἡμᾶς ρυόμενος.

Τόν Πατέρα δοξάσωμεν, τον Υἱόν προσκυνήσωμεν πάντες καὶ τό Ἅγιον Πνεῦμα, πιστῶς ἀνυμνήσωμεν.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Τῆ πρεσβεία Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος Οἰκτίρμων.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄμήν.